YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

7 päivänä kesäkuuta 2001 *

Asiassa T-359/99,

Deutsche Krankenversicherung AG (DKV), kotipaikka Köln (Saksa), edustajanaan asianajaja S. von Petersdorff-Campen, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehinään D. Schennen ja S. Bonne, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jossa kantaja on nostanut kanteen sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 15.10.1999 tekemästä päätöksestä (asia R 19/1999-1), joka liittyi tavaramerkin EuroHealth rekisteröintiin yhteisön tavaramerkiksi,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti A. W. H. Meij sekä tuomarit A. Potocki ja J. Pirrung,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 24.12.1999 toimitetun kanteen,

ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 21.3.2000 toimitetun vastineen,

ottaen huomioon 30.11.2000 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja on hakenut 26.6.1996 yhteisön tavaramerkkiä sisämarkkinoiden harmonisointivirastolta (tavaramerkit ja mallit) (jäljempänä virasto) yhteisön tava-

ramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna, perusteella.

2 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä on haettu, on sanamerkki EuroHealth.

3 Palvelut, joita varten rekisteröintiä on haettu, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15 päivänä kesäkuuta 1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen pohjautuvan luokituksen luokkaan 36 ("vakuutustoiminta; rahatalousasiat"), sellaisena kuin tämä sopimus on tarkistettuna ja muutettuna.

4 Tutkija on hylännyt 13.11.1998 hakemuksen asetuksen N:o 40/94 38 artiklan perusteella siitä syystä, että sanamerkki oli erottamiskyvytön.

5 Kantaja on hakenut 6.1.1999 virastossa muutosta tutkijan päätökseen asetuksen N:o 40/94 59 artiklan mukaisesti.

6 Ensimmäinen valituslautakunta on hylännyt valituksen 15.10.1999 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös), joka annettiin kantajalle tiedoksi 25.10.1999.

7 Valituslautakunta katsoi, että vaikka tutkijan päätös perustui asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaan sekä 7 artiklan 2 kohtaan, voidaan tämän asian yhteydessä yhtä lailla soveltaa asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa.

Asianosaisten vaatimukset

8 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— ensisijaisesti muuttaa kanteen kohteena olevaa päätöstä niin, että virasto velvoitetaan julkaisemaan yhteisön tavaramerkkilehdessä sanamerkki Euro-Health yhteisön tavaramerkkinä hakemuksessa tarkoitettuja luokan 36 palveluja varten

— toissijaisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa viraston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

9 Virasto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vaatimus, jonka mukaan virasto on velvoitettava julkaisemaan tavaramerkkiä EuroHealth koskeva hakemus

10 Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään, että viraston on julkaistava kyseessä oleva tavaramerkkihakemus yhteisön tavaramerkkilehdessä asetuksen N:o 40/94 40 artiklan mukaisesti.

11 Asetuksen N:o 40/94 63 artiklan 6 kohdan mukaan viraston on toteutettava yhteisöjen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanosta johtuvat toimenpiteet. Siten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä ei ole antaa virastolle tällaista määräystä. Viraston on itse pääteltävä, mitä toimenpiteitä sen on tämän tuomion tuomiolauselman ja perustelujen noudattamiseksi toteutettava (asia T-163/98, Procter & Gamble v. SMHV, BABY-DRY, tuomio 8.7.1999, Kok. s. II-2383, 53 kohta). Käsiteltävänä olevaa vaatimusta ei siten tästä syystä voida ottaa tutkittavaksi.

Vaatimus, jonka mukaan tuomioistuimen tulisi ensisijaisesti muuttaa riidanalaista päätöstä ja toissijaisesti kumota se, koska asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohtaa on sovellettu virheellisesti

Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan virheellistä soveltamista koskeva kanneperuste

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

12 Kantajan mielestä sanamerkin EuroHealth osana olevat sanat samoin kuin tämä yhdyssana itsessään voidaan tulkita monella tavalla, mutta niiden tulkitseminen edellyttää aina älyllisten päätelmien tekoa.

13 Kantaja väittää lisäksi, että vapaana pitämisen tarpeen, joka perustuu kantajan mukaan asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaan, tulee olla konkreettinen. Riidanalainen päätös perustuu kuitenkin abstraktiin vapaana pitämisen tarpeeseen, ja tällaisen tarpeen huomioon ottaminen saattaa jatkossa johtaa siihen, että tavaramerkkihakemukset hylätään pelkästään spekulatiivisten syiden johdosta.

14 Toisaalta virasto ei kantajan mukaan ole ottanut huomioon riidanalaisessa päätöksessä asetuksen N:o 40/94 12 artiklan b alakohtaa, jonka tarkoituksena on taata, että vaikka kuvailevan merkinnän lyhennelmästä tai muunnelmasta muodostuva merkki voidaan rekisteröidä, ei niiden, jotka käyttävät tällaista merkintää, tarvitse pelätä, että yhteisön tavaramerkinhaltija voisi estää merkinnän käytön.

15 Kantaja korostaa vielä, ettei virasto ollut ottanut huomioon jäsenvaltioiden kansallisten tavaramerkkiviranomaisten käytäntöä ja näistä erityisesti yhteisön englanninkielisten jäsenvaltioiden eli Irlannin ja Yhdistyneen Kuningaskunnan kansallisten viranomaisten käytäntöä, koska nämä ovat rekisteröineet lukuisia tavaramerkkejä, joiden osana on sana Euro. Samanaikaisesti viraston tutkimusraportit osoittavat, että kansalliset tavaramerkkiviranomaiset ovat rekisteröineet sanamerkkejä, jotka muodostuvat, kuten kyseessä oleva merkkikin, sanasta Euro yhdistettynä kuvailevaan ilmaukseen.

16 Viraston mielestä sanamerkkiä EuroHealth ei voida rekisteröidä, jos yksikin niistä merkityksistä, joita kohderyhmän kuluttajat tälle sanamerkille antavat, on kuvaileva. Viraston mukaan sanalla EuroHealth on pelkästään se sama kuvaileva merkitys kuin sen kahdella eri osalla, joista se muodostuu.

17 Lisäksi virasto korostaa, ettei asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdassa säädetä vapaana pitämisen tarpeesta. Hylkäysperusteena tässä asiassa on pikemminkin ollut se, ettei kyseessä oleva merkki voi muodostaa tavaramerkkiä.

18 Virasto toteaa, että asetuksen N:o 40/94 12 artiklan b alakohta koskee rekisteröidyn yhteisön tavaramerkin suojan ulottuvuutta ja että sitä sovelletaan tavaramerkkiloukkausten yhteydessä.

19 Vaikka etuliitteen Euro sisältäviä muita tavaramerkkejä on rekisteröity, virasto korostaa, että kyseessä olevat merkit eivät ole tämän oikeudenkäynnin kohteena ja että tutkimusraporttien tarkoituksena ei ole ollut hyödyllisen materiaalin tuottaminen ehdottomien hylkäysperusteiden tutkimista varten.

20 Lopuksi virasto muistuttaa, että riidanalaisessa päätöksessä valituksen hylkääminen perustui siihen, mitä sanamerkki EuroHealth englannin kielellä tarkoittaa, eli ensimmäinen valituslautakunta on todennut, että hylkäysperuste on olemassa yhteisön englantia puhuvassa osassa.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

21 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan tavaramerkkejä, "jotka muodostuvat yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä, joita voidaan elinkeinotoiminnassa käyttää osoittamaan tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia", ei rekisteröidä.

22 Lainsäätäjän tarkoituksena on näin ollen ollut säätää, että tällaisten merkkien on siksi, että ne ovat yksinomaan deskriptiivisiä, lähtökohtaisesti katsottava olevan kykenemättömiä erottamaan yrityksen palvelut toisen yrityksen palveluista,

sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 3 kohdan soveltamista. Sitä vastoin sellaiset merkit tai ilmaukset, jotka eivät ole merkitykseltään yksinomaan deskriptiivisiä, on mahdollista rekisteröidä yhteisön tavaramerkeiksi.

23 Lisäksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko rekisteröintihakemus hylättävä asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn ehdottoman hylkäysperusteen nojalla, on otettava huomioon ainoastaan ne tavarat ja palvelut, joita varten merkki halutaan rekisteröidä (ks. asia T-135/99, Taurus-Film v. SMHV, Cine Action, tuomio 31.1.2001, 25 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa, ja asia T-136/99, Taurus-Film v. SMHV, Cine Comedy, tuomio 31.1.2001, 25 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

24 Sen lisäksi asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 2 kohdassa säädetään, että "edellä 1 kohtaa sovelletaan, vaikka rekisteröinnin esteet olisivat olemassa ainoastaan osassa yhteisöä".

25 Valituslautakunta on kuitenkin tämän asian yhteydessä todennut, että sanan EuroHealth osana oleva sana Health — "terveys" englanniksi — ymmärretään yleisesti kyseisessä kohderyhmässä ilmaukseksi, jolla kuvaillaan vakuutussektoria tai -alaa, eli sairausvakuutusta. Sanan Euro valituslautakunta on puolestaan katsonut vastaavan adjektiivia "eurooppalainen". Se, että etuliite Euro on lisätty sanaan Health, ei valituslautakunnan mukaan anna merkille sellaista muuta lisäpiirrettä, jonka johdosta merkkiä ei kokonaisuutena tarkasteltuna enää voitaisi pitää sairausvakuutuspalveluita kuvailevana ilmauksena.

26 Ensiksi on todettava, kuten valituslautakunta perustellusti on katsonut, että sanaa EuroHealth voidaan käyttää kuvailtaessa englanninkielisellä Euroopan yhteisön alueella määrättyjä vakuutuspalveluita eli Euroopan laajuisesti tarjottavia sairausvakuutuspalveluita. Kuten valituslautakunta on todennut, ainakin tuolla alueella sana Health pelkästään kuvailee sairausvakuutuspalveluita ja etuliitteellä Euro osoitetaan kyseessä olevien palveluiden eurooppalaisuus. Ei ole myöskään mahdollista katsoa, että etuliitteen Euro ja substantiivin Health

yhdistäminen antaisi sanalle EuroHealth jonkin ylimääräisen elementin, jonka ansiosta tämä merkki ei enää pelkästään kuvailisi Euroopan laajuisesti tarjottavia sairausvakuutuspalveluja.

27 Näin ollen sana EuroHealth voidaan kyseisessä kohderyhmässä välittömästi ja asiaa enemmän pohtimatta yhdistää konkreettisesti ja suoraan sairausvakuutuspalveluihin, jotka kuuluvat riidanalaisessa rekisteröintihakemuksessa tarkoitettuun, vakuutuspalvelut kattavaan palveluluokkaan. Tässä tapauksessa kohderyhmänä oletetaan olevan vakuutuspalveluita käyttävät, englantia puhuvat, tavanomaisesti valistuneet sekä kohtuullisen tarkkaavaiset ja huolelliset keskivertokuluttajat (ks. vastaavasti asia C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, tuomio 22.6.1999, Kok. 1997, s. I-3819, 26 kohta).

28 On myös syytä korostaa, että asetuksen N:o 40/94 12 artiklassa säädetään siitä, millä tavoin yhteisön tavaramerkin haltijan oikeutta saadaan elinkeinotoiminnassa rajoittaa. Huolimatta ilmeisestä sukulaisuussuhteesta 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 12 artiklan b alakohdan välillä, ei viimeksi mainitulla säännöksellä ole ratkaisevaa vaikutusta asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn ehdottoman hylkäysperusteen tulkintaan (ks. vastaavasti asiat C-108/97 ja C-109/97, Windsurfing Chiemsee, tuomio 4.5.1999, Kok. 1999, s. I-2779, 28 kohta). Näin ollen asetuksen N:o 40/94 12 artiklan b alakohdan soveltamisalalla ei ole vaikutusta siihen, mitä edellä on esitetty asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamisesta tässä asiassa.

29 Mitä tulee kantajan väitteeseen, jonka mukaan Irlannin ja Yhdistyneen Kuningaskunnan kansalliset tavaramerkkivirastot ovat rekisteröineet lukuisia tavaramerkkejä, joihin on sisältynyt sana Euro, on muistutettava, että yhteisön tavaramerkin tarkoituksena on asetuksen N:o 40/94 johdanto-osan ensimmäisen perustelukappaleen mukaan se, että yrityksille on tehty mahdolliseksi yhteisön tavaramerkin avulla yksilöidä "tavarat ja palvelut samalla tavalla koko yhteisössä, rajoista huolimatta"; aiemmat jäsenvaltioissa suoritetut rekisteröinnit ovat seikka, joka voidaan ainoastaan ottaa huomioon yhteisön tavaramerkkiä rekis-

teröitäessä, eikä tämä seikka ole millään tavoin ratkaiseva (asia T-122/99, Procter & Gamble v. SMHV, saippuan muoto, tuomio 16.2.2000, Kok. 2000, s. II-265, 60 ja 61 kohta sekä asia T-32/00, Messe München v. SMHV, electronica, tuomio 5.12.2000, Kok. 2000, s. II-3829, 45 ja 46 kohta).

30 Vaikka ei siis ole poissuljettua, että virasto mahdollisesti voi saada vaikutteita kansallisista käytännöistä, on edellä mainitusta seurauksena se, ettei valituslautakunnan ole tarvinnut kyseessä olevassa tapauksessa tehdä kantajan mainitsemien kansallisten käytäntöjen mukaista ratkaisua.

31 Kantajan mainitsemien viraston tutkimuskertomusten osalta on syytä muistaa, että kyseisillä kertomuksilla on asetuksen N:o 40/94 39 artiklan perusteella yksinomaan tarkoitus informoida yhteisön tavaramerkin hakijaa mahdollisista suhteellisista rekisteröintiesteistä, eikä kertomus ole tältä osin tyhjentävä. Kuten virasto on korostanut perustellusti, näiden kertomusten tarkoituksena ei sitä vastoin ole toimia tutkimusmateriaalina ehdottomia rekisteröintiesteitä tutkittaessa.

32 Näin ollen voidaan katsoa, ettei kantaja ole esittänyt mitään sellaista väitettä, jonka vuoksi olisi perusteltua kumota riidanalainen päätös, sikäli kuin tuolla päätöksellä on evätty sanan EuroHealth rekisteröinti sen johdosta, että merkillä pelkästään kuvaillaan sairausvakuutuspalveluja.

33 Koska kantaja on kyseessä olevassa tapauksessa tehnyt rekisteröintihakemuksen kaikkia luokkaan "vakuutustoiminta" kuuluvia palveluita varten tekemättä eroa eri palvelujen välillä, valituslautakunnan on katsottava ratkaisseen hakemuksen asianmukaisesti siltä osin kuin hakemus koski näitä palveluja kokonaisuudessaan.

34 Valituslautakunta on todennut rahataloudellisten palveluiden osalta riidanalaisessa päätöksessä, että sanaa EuroHealth voidaan käyttää "yhteisön englanninkielisessä osassa sellaisena ilmauksena, jolla suoraan kuvaillaan sellaisia rahataloudellisia palveluita, jotka liittyvät pääoman muodostamiseen ja joilla täydennetään sairausvakuutuspalveluita tai sellaiseen tarkoitukseen tarkoitettuja palveluita".

35 Tältä osin riidanalaisen päätöksen perusteluista ei ilmene, että kyseisessä kohderyhmässä sana EuroHealth välittömästi ja asiaa enemmän pohtimatta yhdistettäisiin konkreettisesti ja suoraan kyseisiin rahataloudellisiin palveluihin.

36 Valituslautakunta on nimittäin todennut edellä esitetyn päätelmänsä tueksi riidanalaisen päätöksen 19 kohdassa, että tiettyjä rahataloudellisia palveluita, erityisesti "pääomaa kasvattavia toimia, kuten säästö- ja sijoitusohjelmia" tarjotaan usein suojaksi sairautta tai sairaudesta johtuvaa ansionmenestystä vastaan. Valituslautakunta on tämän näkemyksensä tueksi esittänyt, että "eurooppalaisessa mittakaavassa suuntauksena näyttää olevan, että julkisen sektorin tarjoamasta sairausvakuutuksesta ollaan siirtymässä yksityisen sektorin tarjoamiin palveluihin". Näillä perusteluilla ei kuitenkaan pystytä osoittamaan sitä, että englantia puhuva keskivertokuluttaja mieltäisi sanalla EuroHealth kuvattavan tiettyjä rahataloudellisia palveluita, vaan näissä perusteluissa pikemminkin kerrotaan perinpohjaisesti ne syyt, joiden johdosta tietyt kuluttajat ovat kiinnostuneita käyttämään näitä palveluita. Valituslautakunnan toteama yhteys toisaalta merkin semanttisen sisällön, siis "terveys Euroopassa", ja toisaalta kyseessä olevien palveluiden välillä ei ole siinä määrin konkreettinen ja suora, että kohderyhmän kuluttajien voitaisiin katsoa tämän merkin perusteella pystyvän välittömästi yksilöimään nuo palvelut ja että merkillä näin ollen kuvailtaisiin kyseisiä palveluja.

37 Kyseinen merkki tuo siis korkeintaan epäsuorasti kyseiseen kohderyhmään kuuluvien henkilöiden mieleen ne palvelut, jotka kuuluvat luokkaan "rahata-

lousasiat", tai jonkin näiden palvelujen ominaispiirteistä. Näin ollen valituslautakunnan riidanalaisessa päätöksessään esittämä yhteys sanan EuroHealth ja kyseessä olevien rahataloudellisten palveluiden välillä on liian epäselvä ja epämääräinen, jotta tapaukseen voitaisiin soveltaa asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa.

38 Edellä mainituista syistä valituslautakunta on tehnyt virheen katsoessaan, että sana EuroHealth muodostuu yksinomaan merkeistä, joita voidaan käyttää rahatalousasioiden kuvailemisessa, ja näin ollen riidanalainen päätös on näiltä osin kumottava.

Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellistä soveltamista koskeva kanneperuste

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

39 Kantaja on korostanut, että asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua hylkäysperustetta eli erottamiskyvyn puuttumista ei tässä tapauksessa voida perustella sillä, että saman asetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamisedellytykset täyttyvät. Näiden säännösten systematiikka estää kantajan mukaan soveltamasta erottamiskyvyn arviointiin kriteerejä, jotka koskevat kuvailevuuden arviointia.

40 Kantaja huomauttaa toisaalta, että kyseessä oleva merkki sisältää riittävän määrän lisäelementtejä, jotta sitä voidaan pitää erottamiskykyisenä; merkki nimittäin muodostuu pääsanoista johdetuista lyhenteistä ja näiden lyhenteiden yhdistelmästä. Kantajan mielestä sana EuroHealth on keinotekoisesti muodostettu sana, jota ei myöskään löydy mistään sanakirjasta.

41 Virasto puolestaan esittää, että riidanalainen päätös perustuu hylkäysperusteisiin, jotka ovat käytännössä osittain päällekkäisiä. Viraston mukaan sellainen sana, jolla yksinomaan kuvaillaan tuotteen lajia tai käyttötarkoitusta, ei voi erottaa yrityksen tuotteita toisen yrityksen tuotteista. Sillä, ettei sanaa EuroHealth ole mainittu missään sanakirjassa, ei ole merkitystä, koska keskeinen arvosteluperuste on se, miten sana ymmärretään kohderyhmässä.

42 Siltä osin, puuttuuko merkiltä erottamiskyky suhteessa rahataloudellisiin palveluihin, virasto korostaa lopuksi, että riidanalaisessa päätöksessä on mainittu, että tietyillä näistä palveluista, kuten säästöohjelmilla, on myös tarkoitus antaa suojaa sairauden varalta. Toisaalta viime aikoina vakuutuspalvelut ja rahataloudelliset palvelut ovat sisällöltään lähestyneet huomattavasti toisiaan.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

43 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan "tavaramerkit, joilta puuttuu erottamiskyky", ovat sellaisia merkkejä, joita ei voida rekisteröidä.

44 Lisäksi, kuten asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdasta ilmenee, merkkiä ei voida rekisteröidä yhteisön tavaramerkiksi, jos yksikin ehdottomista hylkäysperusteista soveltuu kyseessä olevaan merkkiin (ks. em. asia BABY-DRY, tuomion 29 kohta).

45 Koska edellä on jo todettu valituslautakunnan katsoneen perustellusti, että sanalla EuroHealth pelkästään kuvaillaan vakuutuspalveluja yhteisön englantia puhuvassa osassa, on enää syytä tutkia, miten valituslautakunta on soveltanut sitä ehdotonta hylkäysperustetta, jonka mukaan kyseiseltä merkiltä puuttuu erottamiskyky rahataloudellisten palveluiden osalta.

46 Vaikka riidanalainen päätös perustuu muodollisesti asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtiin, on katsottava, että käytännössä päätöstä on perusteltu ainoastaan c alakohdan soveltamisella. Se, että sanalta EuroHealth puuttuu erottamiskyky, johdetaan nimittäin riidanalaisen päätöksen 18 kohdassa siitä, että tämä sana on kuvaileva. Valituslautakunta on todennut, että koska merkillä pelkästään kuvaillaan hakemuksessa mainittuja palveluja, se on myös täysin vailla erottamiskykyä. Näin ollen valituslautakunta ei ole esittänyt mitään itsenäistä perustelua asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisen tueksi.

47 Edellä on jo todettu, että valituslautakunta on virheellisesti katsonut, että sana EuroHealth muodostui yksinomaan kyseisiä rahataloudellisia palveluita kuvaavista merkeistä. Tämän perusteella ei voida myöskään katsoa, että tuo sana olisi rahataloudellisten palveluiden osalta kykenemätön erottamaan yrityksen palvelut toisten yritysten palveluista.

48 Vaikka ne tekijät, joiden vuoksi näitä kahta ehdotonta hylkäysperustetta sovelletaan, ovat tietyssä määrin samoja, näillä hylkäysperusteilla on kuitenkin oma soveltamisalansa (ks. vastaavasti asia T-345/99, Harbinger Corporation v. SMHV, TRUSTEDLINK, tuomio 26.10.2000, 31 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Koska riidanalaisessa päätöksessä ei kuitenkaan ole millään tavalla itsenäisesti perusteltu asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista, päätös on kumottava rahataloudellisten palvelujen osalta myös sillä perusteella, että päätöksessä on sovellettu virheellisesti asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa.

49 Näin ollen ei ole syytä muuttaa riidanalaista päätöstä vaan päätös on kumottava, ja viraston on toteutettava yhteisön tuomioistuimen tämän tuomion täytäntöönpanosta johtuvat toimenpiteet asetuksen N:o 40/94 63 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

50 Edellä mainittujen perustelujen valossa on katsottava, että riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin se koskee rahataloudellisia palveluita, jotka kuuluvat palveluluokkaan "rahatalousasiat", ja että päätöksen muuttamista ja kumoamista koskevat muut vaatimukset on hylättävä muilta osin.

Oikeudenkäyntikulut

51 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdassa määrätään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä, että kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan. Käsiteltävänä olevassa asiassa on päätettävä, että molemmat asianosaiset vastaavat omista kuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 15.10.1999 tekemä päätös (asia R 19/1999-1) kumotaan siltä osin kuin se koskee palveluita, jotka kuuluvat palveluluokkaan "rahatalousasiat".**

2) **Kanne hylätään muilta osin.**

3) **Molemmat asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Meij Potocki Pirrung

Julistettiin Luxemburgissa 7 päivänä kesäkuuta 2001.

H. Jung
kirjaaja

A. W. H. Meij
presidentti